

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft. Félév re 5 ft.

Három hónapra 2 ft 50 kr.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési pénz s minden közzétételért: Főpénztárosok részére küldendő.

Hirdetési díj:

5 hasábos petit sorért 5 kr.

Nyitólétre megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetések alkú szerint a legolcsóbb ávéri.

Rélyedj: Minden beirgatásért külön 30 kr.

Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségben. — Fgyébitt a postahivatalok után.

Legújabb.

Jan. 25. Hírlik, hogy gróf... (News snippets about political events and local news.)

Mire kellene fordítani a titkos kiadásokat?

Midőn a szerencsétlen mohácsi vész után Magyarország vezértáit házaknak érdekl...

A történet beszél! — E politikában legelső feladat az volt, hogy hazánk viszonyát Ausztriához, minél nagyobb homály borítsa...

Ha a külföld Magyarország viszonyait ismerős lett volna, azt hiszem, mégis gondolkodna esett volna előbb, mintsem ily nagy...

Ujdonságok.

A népszámlálás be van végezve nálunk is; de lehető kiigazítása a végeredmény...

Mi, midőn a lehető hibák kiigazításától függésük fel a lakosság számának biztos meghatározhatóságát, egyuttal kijelentjük, hogy a főne...

Az 1868-iki összeírásról 46,888-re ment a lakosság száma; azóta pedig, kimutatható, hogy folyvást szaporodott. Ez is mutatja, hogy a mostani összeírás eredménye véglegesen és biztosan nem változhatik.

TÁRCZA.

Sylvester éjszakáján! Zschokke H. beszélye.

Alig vgyült el a sokaságban, egy nőalarcos fogta karom, ki gyászruhába burkolva járkált ide s tova és vidám hangon fűltbe suttogó: hová-hová pillangó? nem szánod meg az elhagyott özvegyet?

A helyett két részről elfogadni a harcot. A legújabb dalmátiai eseményekről nem is szóllok, mert az ez ügyben való eljárás koronáját...

Ezt pedig aként tehetjük, ha az országgyűlés elé terjesztett budgetből azon 120 ezer forintot, vagy ha ez kevés, annyit, amennyi...

Avagy ki felel meg csak most is Fedejov tábornok répirátára. Erre hiába válaszolunk a „Hon” és „Pesti Napló” hasábjain, ily arczatlan kombinációra a világgazdasági...

Balogh Zoltán.

Színházi szemle.

Kedden, január 25-kén adatott: „Egy szegény ifjú története” színmű 5 felvonásban irta Feuillet Octáv. Fordították Feleki M. és Hegedűs L. E. este Szakál Rózsa és Temesváry tüntek ki.

Szerdán január 26-án „H a r a m i á k” Schiller ügyvezetett „nagyszerű monstium” — a kerület színe. Rónai Moor Ferenczet ez emberietlen szörnyet személtette és pedig művészi kivitellet.

(z.) Gajzágó Salomon alelnök d. e. 10 óra-akor megnyitja az ülést. A minisiteri padokon: Mikó, Eötvös, Bedekovics, Festetics, Lónyay, Gorove. A legelőzlebű ülés jegyzőkönyve hitelesítettik.

Vukovics Sebő tudni akarja, hogy miért nem Somssich az elnök jelenleg; mert oly fontos dolgok jönek szőnyegre, melyeknek tárgyalása alatt a derék elnök tapintatos eljárására volna szükség.

— Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Mit? — kiáltta a megremélt nő — komolyan mondja ez? Szeretett, engem valaha, ámitott? — Látja, kedgy — mondá Fülöp — én különös fajta csóbitó vagyok. Keresem az erényt és hüségét a nők között, és oly ritkán találom. Csak a leghibeb, legerényesebb képes beillincselni, — ép ezért egy sem. De nem, nem akarok hazudni: egy beillincsel. Hanem — újdalom — én nem kegyed.

Az erős fogy beálltával figyelmeztetjük a ház tulajdonosokat, hogy a sikos jég-elérkezésben hirtessék be a házak előtt; tegnap is egy népes utcán bizonyos ur ember a véletlen elcsúszás alkalmával szemünk láttára betört a fejét.

Tököl Szabás emlékére gyászünnepelet rendezett tegnap d. u. 3 óra-akor az ékeletoren helyiségben a főiskolai énekkar. Az ünnepelet egy- gyászál nyitá meg, meghatóan előadva az énekkar által. Ezután Tóth Mihály fellegelő tanár tartott rövid beszédet. Kezdetben szavakkal emlékeztet meg az ünnepeletről, ki idegen nemzetiségű volt, de főiskolánk énekkarát halván, annyira hatott rá a dal, hogy e testületnek 1000 forint ajánlotta, s e tőke kautájának felet nem napján (jan. 26.) a jobb éneklők közt rendelkiosztani. Majd hat gyönyörű dalt adott meg elő az énekkar, melyek viharos tapsokat keltettek, s a nagy száma közönség részéről lelkes éjzenéseket idéztek elő. Általában ez ünnepeletről minden halgató, az énekkar jó emlékeivel távozott. Ez volt 28-ik Tököl-ünnepelel főiskolánknak. Jelenleg jutalmat nyertek: Salomon Gábor III. th. Szatmári József (érményfalvai) II. b. Nagy Károly II. b. fejenként 10 ftot; továbbá Nagy Lajos I. th. és Vass Albert III. th. fejenként 5 ftot.

A színházi kapusra (vulgó: portás) valaki azt az észrevételt tette, s szerintünk helyesen, hogy ha kapu nincs, s minék o d a k a p u s?

— Uj zeneművek: ifj Csáthy Károly könyvkereskedésében. Táborszky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében.

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

— Uj nagyon gonosz kedélyhangulatban van herceg! — szolt az özvegy, és szavának reszkette, keblének hullámlása elarúl, mi történi belséjében. — Nem, lelkeim mondom a legkomolyabb hangulatban vagyok. Szeretnék egy ostoba esinyt jóvá tenni. Férjemel is közöletem. — Mit? — kiáltott a nő megijedve — ön tándent felédelt a marsalnak? — Nem épen mindent, csak a mit tudtam. Az özvegy hevesen fordult jobbra-balra, kezeit terdelre, végre kérdé: „hol van férjem?”

